

Finansudvalget
L 219 - Svar på § 9 Spørgsmål 1
Offentligt

SKATTEMINISTERIET

j. nr. 2009-118-0026
16. september 2009

Til
Folketinget - Finansudvalget

Herved sendes svar på spørgsmål § 9 nr. 1 af 3. september 2009.

Kristian Jensen

/ Jens Madsen

Spørgsmål:

Ministeren bedes fremsende et notat, der beskriver overflytningen af Statens It til Finansministeriet.

Svar:

I februar 2008 besluttede Økonomiudvalget etableringen af de administrative servicecentre, herunder Statens It. Opgaven blev i første omgang forankret i Skatteministeriet, hvor Statens it i juni 2008 blev oprettet som en projektorganisation med det formål at udarbejde en model for samling og konsolidering af statens administrative it i ét center.

Projektorganisationen skulle planlægge og gennemføre centraliseringen af den statslige administrative it på baggrund af Finansministeriets hovedrapport. Omkostningsestimatet for modellen indebar et højere omkostningsniveau, end oprindeligt antaget, og det blev vurderet, at de samlede risici i projektet ligeledes var større end forventet.

Derfor besluttede Skatteministeriet og Finansministeriet i slutningen af marts måned 2009, at man i perioden frem til maj ville revurdere projektet med henblik på at reducere omfanget af den første fase af projektet.

Resultatet af dette blev en ny model for konsolidering af den statslige administrative it. I den nye model bliver der i første omgang tale om Statens It som et tværministerielt fællesskab gennem samlingen af de seks mest modne it-fællesskaber. Dette er valgt frem for den oprindelige model, hvor man ville oprette en moderorganisation, på tværs af samtlige ministerier.

Efter planen skal den øvrige administrative it-drift ensartes frem til 2012. Fra 2012 forventes de resterende ministerier at overgå til Statens it.

Ensartning af it-driften i de resterende ministerier forudsætter, at der etableres en række fælle standarder på tværs af ministerområderne.

Skatteministeriet har ikke de styringsredskaber, som er nødvendige for at kunne sikre denne standardisering. Det blev derfor besluttet, at opgaven med at etablere og drive Statens It skulle overføres til Finansministeriet.

Skatteministeriet er ikke med i første fase, blandt andet fordi størstedelen af de opgaver, der i fremtiden skal drives af Statens It, er outsourcet til private leverandører.

Det har været en central prioritet i overdragelsesprocessen fra Skatteministeriet til Finansministeriet at sikre, at det arbejde, der er udført i perioden frem mod overdragelsen til Finansministeriet og den viden, der er opbygget i organisationen, videreføres i det fremadrettede arbejde. Dette er blandt andet sikret ved at udvalgte medarbejdere er fortsat i den nye organisation ligesom overdragelse af dokumenter, beregninger og intranet er overdraget.

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-146874
Dato :

Til

Folketingets Finansudvalg

L 219 - forslag til lov om finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på. § 9 Spørgsmål 2 af 3. september 2009 Ad §
9.21.01.Skat.

(L 219)

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

§ 9 Spørgsmål 2 Ad § 9. 21.01.Skat

Udvalget ønsker en oversigt over ikke-inddrivelige restancer, og hvad udviklingen er år for år. Der ønskes desuden en redegørelse for, hvorvidt de afskrives og med hvilke beløb.

Svar:

SKAT har oplyst:

”SKAT opdeler restancemassen i inddrivelige restancer og ikke-inddrivelige restancer. Dette er nødvendigt for, at SKAT kan give et så retvisende billede af den inddrivelige restancemasse som muligt. Det er alene de inddrivelige restancer, der indgår i SKATs måltal på finansloven vedrørende restancerne. Derfor gennemfører SKAT en konkret vurdering i hver sag af, hvornår en restance vurderes at være ikke-inddrivelig og dermed udgå af måltallet på finansloven.

Det forhold, at en restance overgår fra at være inddrivelig til at være ikke-inddrivelig, er ikke et udtryk for, at restancen ikke fortsat søges inddrevet, såfremt der er mulighed herfor. Restancen er stadig retskraftig og forsøges inddrevet, men indgår uanset disse inddrivelsestiltag ikke længere i den restancemasse, som inddrivelsesindsatsen måles på i forhold til finansloven. Der er således ikke tale om, at SKAT ”opgiver” kravet, når restancen vurderes at være ikke-inddrivelig. Der er alene tale om, hvorvidt restancen tæller med i det tal, som der måles på i forhold til finansloven, og hvorvidt restancen udgiftsføres i statsregnskabet eller ej.

Der anvendes forskellige betegnelser for inddrivelige/ikke-inddrivelige på henholdsvis personskatte- og virksomhedsrestanceområdet.

På personskatteområdet bruges betegnelsen, at ”restancen afskrives som uerholdelig”. Restancen afskrives og udgiftsføres i statsregnskabet og tæller ikke længere med i finanslovens måltal. Restancen forsøges dog stadig inddrevet, såfremt der er mulighed herfor. Som eksempel kan nævnes, at hvis en skyldner er på kontanthjælp, så vil en restskat kunne afskrives som uerholdelig. Kontanthjælpsmodtageren har som udgangspunkt ingen betalingsevne og kan derfor ikke afvikle sin restance. Ved at afskrive restskatten som uerholdelig, undgås det, at restskatten genererer renter på årsopgørelsen, som kan medføre nye restskatter, der heller ikke kan betales. Dermed øges restancetilvæksten. Såfremt skyldneren på et senere tidspunkt får betalingsevne vil inddrivelsen blive genoptaget.

På virksomhedsrestanceområdet bruges betegnelsen, at restancen ”kodes som ikke-inddrivelig”, men kodningen medfører ikke automatisk, at restancen udgiftsføres i statsregnskabet, selvom den ikke længere tæller med i den inddriveli-

ge restancemasse, og dermed ikke indgår i finanslovens måltal. Som eksempel kan nævnes, at hvis der bliver indgivet konkursbegæring mod en personlig drevet virksomhed, så kan restancen kodes som ikke-inddrivelig.

Såfremt den personlige drevne virksomhed ophører endeligt i forbindelse med konkurs, vil der fortsat være personlig hæftelse for skattekravet. Hvis disse restancer efterfølgende ikke skønnes at kunne inddrives, vil de få betegnelsen RUF (Retskraftige Uerholdelige Fordringer). Når en restance får betegnelsen RUF, er det således sidste skridt, inden der på et tidspunkt foretages en endelig afskrivning af kravet. Disse restancer tæller ikke med i måltallet på finansloven og udgiftsføres i statsregnskabet.

Nedenfor er i skemaform oplistet en oversigt over sammenhængen mellem reguleringsområder holdt op mod måltal på finansloven og statsregnskabet:

Reguleringsområder	Indgår i måltallet på finansloven	Udgiftsført i statsregnskabet
Uerholdelige personskatter	Nej	Ja
Ikke-inddrivelige virksomhedsskatter/afgifter	Nej	Nej
RUF (Retskraftige Uerholdelige Fordringer)	Nej	Ja

I nedenstående tabel 1 og 2 er en oversigt over henholdsvis ikke-inddrivelige virksomhedsrestancer og uerholdelige men fortsat retskraftige person- og virksomhedsrestancer. Beløbene er opgjort ultimo året 2006-2008 og ultimo juli 2009.

Tabel 1 – Ikke-inddrivelige virksomhedsrestancer i mio. kr.

Ultimo	Ikke-inddrivelig A-skat, moms mv. (DR)	Ikke-inddrivelig selskabsskat, punktafgifter mv. (SAP+SSR)	Total
2006	4.836	4.147	8.983
2007	5.504	4.818	10.322
2008	6.117	6.102	12.219
jul-09	7.040	11.156	18.196

Tabel 2 – Uerholdelige, men fortsat retskraftige, person- og virksomhedsrestancer i mio. kr.

Ultimo	Uerholdelige personskatter og arbejdsmarkedsbidrag (KOBRA)	Uerholdelige fordringer vedr. afmeldte virksomheder (RUF)	Total
2006	5.552	9.289	14.841
2007	6.121	8.551	14.671
2008	6.170	8.543	14.714
jul-09	5.848	8.947	14.795

Som nævnt medfører det forhold, at en restance overgår fra at være inddrivelig til at være ikke-inddrivelig ikke, at restancen ikke fortsat søges inddrevet, såfremt der er mulighed herfor. Restancer kan dog endelig afskrives, således at de ikke længere eksisterer, hvilket reelt betyder, at restancerne ikke længere forsøges inddrevet. Endelig afskrivning sker først, når det er konstateret, at restancen aldrig vil blive indbetalt eksempelvis i tilfælde af skyldnernes død, bevilling af eftergivelse, gældsanering mv. Som det fremgår af tabel 3, er det alene en mindre del af restancerne, der afskrives endeligt, set i forhold til de restancer, der vurderes at være uerholdelige, men fortsat forsøges inddrevet.

I nedenstående tabel 3 er vist udviklingen i endelig afskrevne restancer ultimo året 2006 til 2008.

Tabel 3 – Udgiftsførte Skatte- og afgiftsrestancer i mio. kr.

Ultimo	Udgiftsførte skatte- og afgiftsrestancer
2006	3.082
2007	3.572
2008	2.215

Beløb i tabel 1 og 2 opdateres månedligt, mens beløb i tabel 3 kun opdateres årligt i forbindelse med afrapportering til Danmarks Statistik.

Oprydning i uinddrivelige restancer gennem afskrivning og eftergivelse.

Med den nye inddrivelseslov, der trådte i kraft den 1. januar 2009, er der åbnet nye muligheder for afskrivning af gæld til det offentlige. SKAT har på baggrund heraf påbegyndt en oprydning af den eksisterende restancemasse, hvor restancer, der ikke vil kunne inddrives, vil blive endelig afskrevet og således ikke længere forsøgt inddrevet.

Hvorvidt en restance endeligt afskrives indgår nu som en almindelig del af inddrivelsesarbejdet, idet der ikke vil blive brugt ressourcer på at afbryde forældelse på restancer, hvor det vurderes, at disse ikke vil kunne inddrives nu eller fremadrettet.

Samlet set vil endelig afskrivning og eftergivelse af disse restancer betyde, at SKAT kan give et mere retvisende billede af, hvad virksomheder og borgere skylder det offentlige. SKAT har derfor mulighed for at gennemføre en bedre prioritering og ressourcestyring af de inddrivelige restancer, herunder kommunale krav. Endelig afskrivning vil give sig udslag i den fremadrettede opgørelse af de udgiftsførte skatte- og afgiftsrestancer, jf. tabel 3.”

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-146874
Dato: 29.09.09

Til
Folketingets Finansudvalg

L 219 - forslag til lov om finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på § 9 Spørgsmål 3 af 3. september 2009 Ad § 9.21.01.Skat.
(L 219)

Kristian Jensen

/ Tina R. Olsen

§ 9 Spørgsmål 3 Ad § 9. 21.01.Skat:

"Udvalget ønsker en oversigt over i underdeklaration af personlig indkomst i pct. og hvad udviklingen er heri år for år."

Svar:

I finansloven 2009 er der blandt flere indarbejdet et overordnet effektmål, nemlig at underdeklarationen af personlig indkomst (skattegabet) ikke vokser.

Fastholdelsen af skattegabet på et lavt niveau kan ses som den overordnede målsætning for SKATs arbejde. Skattegabet er et effektmål, hvor fokus er på den effekt SKATs indsats har, snarere end på måden indsatsen gøres.

Opgørelsen af skattegabet sker én gang pr. år. Der anvendes den såkaldte nationalregnskabsmetode, hvor man sammenligner de personlige indkomster, som de fremstår i nationalregnskabet med de personlige indkomster, som de fremgår af SKATs registre. Skattegabet beregnes som et rullende gennemsnit af de seneste fem år.

I forbindelse med finansloven for 2007 blev det fastlagt, at målsætningen for skattegabet er, at det skal holdes på 3,1 pct. Målet på 3,1 pct. er det rullende gennemsnit for årene 2000-2004 (beregnet i 2006). Som det fremgår af nedenstående figur, er grundlaget for dette mål et historisk lavt niveau for underdeklaration af personlig indkomst.

Det tilsvarende rullende gennemsnit for årene 2001-2005 er beregnet til 3,5 pct.

For perioden 2002-2006 blev underdeklarationen af personlig indkomst opgjort til 3,6 pct. af BNP. Efter der er kommet nyere tal for nationalregnskabet, er tallet for 2002-2006 korrigeret op til 3,8 pct. Baggrunden herfor er en forhøjelse af tallet i 2006 fra 3,4 pct. til 3,9 pct. Nationalregnskabstallene, som indgår i beregningsmodellen, er foreløbige for så vidt angår de to seneste år, dvs. her 2006 og 2007, så der kan stadig forekomme ændringer i opgørelsen af skattegabet.

For de seneste fem år (2003-2007) udgør underdeklarationen gennemsnitligt 3,9 pct. af BNP, svarende til omkring 65 mia. kr. årligt. Måltallet er derfor ikke opfyldt i år. Dette resultat skyldes, at årene efter det historiske lave niveau for underdeklaration beregnet i 2006 har vist en stigning i underdeklarationen. Således har skattegabet ligget under 3 pct. i alle årene fra 1999 og til og med 2002. Når det rullende femårsgennemsnit ikke længere omfatter de nævnte år, hvor der er opgjort et ekstraordinært lavt skattegab, vil de efterfølgende år med opgjorte højere skattegab selv sagt påvirke femårsgennemsnittet i opadgående retning.

Målsætningen om at fastholde eller mindske skattegabet på 3,1 pct. er et bevidst meget ambitiøst valgt mål. Værdien af dette mål er først og fremmest, at det giver SKAT et fast overordnet mål for tilrettelæggelsen af sin indsats og ikke mindst udstikker kursen for tilrettelæggelsen af indsatsen som effektbaseret. Hermed sikres, at SKAT holder fokus i sin indsats, selvom den generelle udvikling i samfundsøkonomien også har stor betydning for målopfyldelsen det enkelte år.

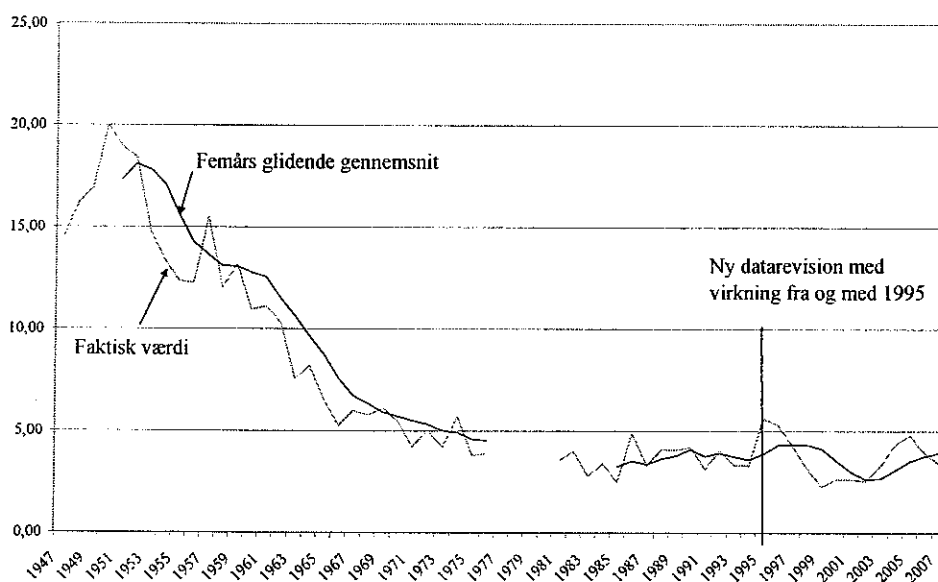
Måltallet på 3,1 pct. af BNP fra 2004 synes som nævnt at repræsentere et historisk lavpunkt.

Skattegabets vil i de kommende år ikke komme ned på 3,1 pct. af BNP, da det beregnes som et glidende femårs gennemsnit.

Stigningen målt på det femårige gennemsnit synes at aftage frem mod 2007 – og der er faktisk sket et fald for andet år i træk fra 2005 (4,8 pct.) til 2006 (3,9 pct.) og 2007 (3,4 pct.) i det årlige forskelsbeløb – men på grund af usikkerheden i metoden, er det endnu for tidligt at vurdere, om der er tale om et egentligt skift i udviklingen.

Det er vigtigt at understrege, at målingerne af den samlede underdeklaration af personlig indkomst er forbundet med usikkerhed. Dette indebærer, at det er vanskeligt at lægge for stor vægt på udviklingen fra år til år. Derimod kan man godt over en årrække tillægge tallene betydning.

Udviklingen i forskelsværdien som mål for underdeklarationen af personlig indkomst i perioden 1947-2007. Forskelsværdi i procent af BNP.

Note: Forskelsværdien angiver forskellen mellem nationalregnskabets skøn over personlige indkomster og skattestatistikens tal for de faktiske indkomster.

Kilde: Nye beregninger foretaget af SKAT på baggrund af metoden i Gunnar Viby Mogensen, 2003, *Skattesnyderiets historie. Udviklingen i underdeklarationen i Danmark i 1900-tallet* samt Claus Larsen, 2002, *Underdeklaration af personlig indkomst målt ved sammenligning af dansk skatte- og nationalregnskabsstatistik*. Speciale ved Økonomisk Institut, Københavns Universitet.

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-238-0068

Dato: 28.09.2009

Finansudvalget
L 219 - svar på § 38 spm. 1
Offentligt

Til

Folketinget - Finansudvalget

L 219 - Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på § 38 spørgsmål nr. 1 af 3. september 2009.

Kristian Jensen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål:**Ad § 38.22.05 Benzinafgifter:**

Det fremgår af anmærkningerne til kontoen, at "salget af den blyfri benzin udgør næsten 100 pct. af det samlede salg af benzin". Det ønskes oplyst, hvor stor afgiftsforskellen er på blyholdig og blyfri benzin, samt hvorfor der ikke indføres et forbud mod blyholdig benzin, når salget alligevel er næsten 100 pct. blyfrit.

Svar:

Afgiften på blyfri benzin ved dagstemperatur er 3,959 kr. pr. liter, mens afgiften på blyholdig benzin udgør 4,632 kr. pr. liter. Inklusive moms er der en afgiftsmæssig forskel på ca. 84 øre pr. liter.

Miljøstyrelsen har oplyst følgende:

"Den alvorligste kilde til bly i mennesker og miljøet var i en lang årrække bly i benzin og indånding af blyholdig trafikudstødning. Der er i dag et totalt forbud mod at tilsætte bly i benzin til motorkøretøjer. Det første delvise forbud trådte i kraft i 1978. Reglerne blev strammet op gennem 1980'erne, og der har ikke været bly i benzin til motorkøretøjer i Danmark siden 1994 – og ikke i EU siden 2000."

Miljøstyrelsen oplyser endvidere, at bly i flybenzin er forbudt i henhold til blybekendtgørelsen, men at der er givet dispensation. Det drejer sig om anvendelsen af blyholdig benzin i mindre fly med stempelmotorer. Det er begrundelsen for, at der på trods af forbudet fortsat er et beskedent provenu fra afgiften på blyholdig benzin.

SKATTEMINISTERIET

Finansudvalget
FIU § alm. del - Svar på § 38 Spørgsmål 2
Vedr. FFL 2010
Offentligt

J.nr. 2009-238-0068

Dato: 5. oktober 2009

Til

Folketinget - Finansudvalget

L 219 - Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på spørgsmål § 38 spørgsmål nr. 2 af 3. september 2009.

 Kristian Jensen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål:**Ad § 38.41.02 Benzinafgifter:**

Det fremgår af anmærkningerne til kontoen 38.41.02., at importører eller udgivere af aviser betaler lønsumsafgift med 2,5 pct. af værdien af avissalget. På baggrund heraf ønskes det oplyst, hvad de provenumæssige konsekvenser ville være af at ophæve de danske undtagelser for avisers betaling af moms og betalingen af lønsumsafgift.

Svar:

En ophævelse af nulsatsen for aviser vurderes efter gældende regler at medføre et merprovenu på ca. 1,2 mia. kr. i 2010. Et bortfald af lønsumsafgiften for udgivere og importører af selv samme aviser vurderes at have en reducerende provenuvirkning på ca. 0,1 mia. kr. i 2010.

Den samlede provenumæssige virkning af at ophæve de danske undtagelser for avisers betaling af moms og betalingen af lønsumsafgift vurderes dermed til ca. 1,1 mia. kr. i 2010.

Det bemærkes, at de skønnede provenuer er beregnet på baggrund af den senest opgjorte regulering af Danmarks indbetaling af moms til EU's egne indtægter.

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-318-0143

Dato: 11. september 2009

Til

Folketinget - Finansudvalget

L 219 - Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på spørgsmål 3 til § 38 af 3. september 2009.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

§ 38 Spørgsmål 3

Ad § 38.11.01. Personskatter

Idet der henvises til side 229 i Økonomisk Redegørelse hvoraf det fremgår, at ejendomsværdiskatten stiger, ønskes der en redegørelse for stigningen og årsagerne hertil.

Svar:

Udviklingen i provenuet af ejendomsværdiskatten fra 2005-2010 fremgår af tabel B 15 side 229 i Økonomisk Redegørelse, august 2009:

2005	2006	2007	2008	2009	2010
10,9	11,3	11,6	12,1	12,3	12,5

På trods af skattestoppet viser udviklingen en stigning i statens provenu fra ejendomsværdiskatten. Det skyldes dels ændringer i ejerforholdene, dels i ejendomsforholdene.

For ejere af parcelhuse og sommerhuse, der har erhvervet boligen senest den 1. juli 1998, gives der et fradrag i ejendomsværdiskatten på 4 %, dog maksimalt 1.200 kr. Herudover gives til ejere af alle typer ejerboliger, der er erhvervet senest den 1. juli 1998, et ekstra fradrag på 2 % af ejendomsværdien.

Disse to fradrag bortfalder ved ejerskifte og gives ikke til ejere, der har købt ejerboligen efter den 1. juli 1998.

Det betyder, at hvis en ejendom, der har været ejet siden 1. juli 1998 eller før, sælges, vil den nye ejer alt andet lige skulle betale mere i ejendomsværdiskat end den tidligere ejer, uanset at ejendommen er den samme.

Ændring af ejendomsværdiskatten ved ejerskifte gør sig tilsvarende gældende i relation til stigningsbegrænsningsreglerne. Ifølge stigningsbegrænsningsreglerne kan ejendomsværdiskatten for pensionister og efterlønsmodtagere højst stige 500 kr. årligt, dog altid 20 procent minus 900 kr. For ejere, der ikke er pensionister eller efterlønsmodtagere, kan ejendomsværdiskatten højst stige 2.400 kr., dog altid 20 procent.

Hvis en person har haft en ejendom i 2002, da skattestoppet blev indført, og ejendomsværdiskatten var reduceret som følge af stigningsbegrænsningsreglerne, har ejendomsværdiskatten været på det stigningsbegrænsede niveau siden. Ved ejerskifte skal den nye ejer betale ejendomsværdiskat uden stigningsbegrænsning.

Endelig kan der være andre ændringer i ejerforholdene, der kan påvirke statens indtægter fra ejendomsværdiskatten. Der er et indkomstafhængigt nedslag i ejendomsværdiskatten for pensionister, der er fyldt 65 år inden udgangen af indkomståret. Det betyder, at hvis en pensionist sælger til en ikke-pensionist, vil ejendomsværdiskatten for en given ejendom stige. Omvendt vil provenuet alt andet lige falde, hvis antallet af ejere, der er over 65 år, stiger, og endelig vil pensionisternes indkomstforhold, og ændringer heri, have betydning for nedslagets størrelse og dermed provenuet.

Dertil kommer ændringer, der ikke har med ejerne, men med ejendommene at gøre. Det drejer sig eksempelvis om nybyggeri og om tilbygninger og ombygninger, der medfører omvurderinger, der ligeledes påvirker ejendomsværdiskatten.

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-147895
Dato : 29.09.09

Til

Folketinget - Finansudvalget

L 219 – Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på spørgsmål 4 til § 38 af 3. september 2009.

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

§ 38 Spørgsmål 4:

Ad. § 38.11.01. Personskatter

"Ministeren bedes redegøre for, hvordan man sikrer, at alle nyopførte ejendomme, betaler ejendomsværdiskat og at forsinkelsen heri ikke er urimelig"

Svar:

SKAT har oplyst følgende:

"I det kommunale bygnings- og boligregister (BBR) registreres igangværende byggesager. Fra BBR sker der indberetning til SKATs varslingsystem, som benyttes til styring af vurderingsarbejdet i forbindelse med nybygninger samt om- og tilbygninger.

Når en ejerbolig er færdigbygget, skal den vurderes som ejerbolig ved førstkommende almindelige vurdering eller omvurdering pr. 1. oktober.

I henhold til vurderingslovens § 33, stk. 1, skal SKAT afgøre, om en ejendom kan vurderes som færdigbygget. En af 3 forskellige aktiviteter skal sikre, at denne vurdering foretages:

1. En bygherre har pligt til at foretage færdigmelding til kommunen ved afslutning af et byggeri, hvorefter denne oplysning tilgår varslingsystemet.
2. Som led i forberedelsen af ejendomsvurderingen skriver SKAT i en række tilfælde til ejer/ administrator og anmoder om en tilbagemelding om, hvorvidt byggesagen er afsluttet eller igangværende pr. 1. oktober i vurderingsåret.
3. Som led i forberedelsen af en ejendomsvurdering besigtiger SKAT nogle ejendomme for at konstatere, om ejendommen kan vurderes som færdigbygget pr. 1. oktober."

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-147895
Dato : 29.09.09

Til

Folketinget – Finansudvalget

L 219 – Forslag til finanslov for finansåret 2010

Hermed sendes svar på spørgsmål 5 til § 38 af 3. september 2009.

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

§ 38 Spørgsmål 5:

Ad. § 38.11.01. Personskatter

"Ministeren bedes redegøre for, hvordan den ejendomsværdiskat der betales af eksempelvis nyopførte lejligheder fastsættes?"

Svar:

SKAT har oplyst følgende:

"For ejendomsværdiskatten er skatstoppet fastsat således, at der som beregningsgrundlag for ejendomsværdiskatten anvendes den laveste af følgende værdier (ejendomsværdiskatteloven § 4a, stk. 1):

1. Den ejendomsværdi, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. oktober i indkomståret.
2. Den ejendomsværdiskat, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. januar 2001 med tillæg af 5 procent.
3. Den ejendomsværdiskat, der er ansat for den pågældende ejendom pr. 1. januar 2002.

For nybygninger samt om- og tilbygninger, som ikke er omfattet af 2001-vurderingen, bliver der i forbindelse med den almindelige vurdering eller omvurdering foretaget en ansættelse af ejendomsværdien på samme niveau som 2001- eller 2002-vurderingen, jf. vurderingslovens § 33, stk. 12 og 13. Herefter kan fastsættelsen af ejendomsværdiskatten ske som for øvrige ejerboliger."

Spørgsmålet er trukket tilbage

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-318-0143

Dato: 11. september 2009

Til

Folketinget - Finansudvalget

L 219 - Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på spørgsmål 7 til § 38 af 3. september 2009.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

§ 38 Spørgsmål 7

Ad § 38.11.01. Personskatter

Ministeren bedes oplyse, hvordan det statslige sundhedsbidrag, der i 2010 er de 61,9 mia. føres tilbage til regionerne.

Svar:

Målet med sundhedsbidraget, der indførtes i forbindelse med kommunalreformen til delvis afløsning af den hidtidige indkomstskat til amtskommunerne, er, at det skal være den primære finansieringskilde af sundhedsvæsenet.

Der er imidlertid ingen direkte sammenhæng mellem provenuet af sundhedsbidraget og regionernes sundhedsudgifter, hverken regionalt eller på landsplan.

Provenuet af sundhedsbidraget på 61,9 mia. kr. er således ikke øremærket til regionernes sundhedsudgifter, men bidrager til finansieringen af sundhedsudgifterne på linie med andre statslige skatter og afgifter.

Finansieringen af regionernes sundhedsudgifter sker dels gennem statslige bloktilskud, dels gennem kommunale bidrag. For 2010 er de statslige bloktilskud aftalt til 79,7 mia. kr. svarende til ca. 82 pct. af de forventede sundhedsudgifter i regionerne. Af de 79,7 mia. kr. er ca. 2,6 mia. kr. aktivitetsafhængige, mens ca. 77,1 mia. kr. fordeles mellem regionerne efter deres andel af de aldersbestemte og socioøkonomiske udgiftsbehov.

Fordelingen er nærmere beskrevet i Indenrigs- og Socialministeriets publikation "Generelle tilskud til regionerne 2010". Publikationen findes på internettet på adressen:

http://www.ism.dk/data/Lists/Publikationer/Attachments/386/generelle_tilskud_til_regionerne_2010.pdf

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-238-0069

Dato: 29.09.2009

Til

Folketinget - Finansudvalget

L 219 - Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på § 38 spørgsmål nr. 8 af 4. september 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Frank Aaen.

Kristian Jensen

/ Thomas Larsen

Spørgsmål:

Ad § 38.1. Skatter på indkomst og formue

Der ønskes en redegørelse for, i hvilket omfang faldet i provenuet fra 293,8 mia. kr. til 262,3 mia. kr. skyldes 1) skattelettelser 2) nedgang i den økonomiske aktivitet.

Svar:

I Forslag til Finanslov for finansåret 2010 er skatter på indkomst og formue budgetteret til 293,8 mia. kr. i 2009 og 262,3 mia. kr. i 2010. Budgetskønnene er imidlertid ikke foretaget ud fra samme konjunkturvurdering. 2009 følger budgettet for finansloven for 2009 fra december 2008, mens 2010 bygger på seneste konjunkturvurdering fra august 2009. For at sammenligne 2009 budgettet med 2010, bør der tages udgangspunkt i samme budgetteringsforudsætninger. Anvendes konjunkturvurderingen fra august 2009, er skønnet for 2009 på 304,6 mia. kr.

Ændringen fra 304,6 mia. kr. i 2009 til 262,3 mia. kr. i 2010 er på godt 42 mia. kr. opgjort i nominelle priser.

Ændringen fra 2009 til 2010 kan deles op i den umiddelbare virkning af diskretionære tiltag og ikke-diskretionære forhold. Ændringen som følge af ikke-diskretionære forhold kan tilnærmelsesvist tilskrives ændrede konjunkturer.

Virkningen af *Forårspakke 2.0* på skatter på indkomst og formue skønnes til ca. 24 mia. kr. i 2010.¹ Det ekstraordinære provenu fra afgiften fra SP-udbetalingerne reduceres med 14,6 mia. kr. fra 2009 til 2010, hvilket kan tilskrives den diskretionære politik. Provenuet fra pensionsafkastskatten går fra ca. 10,9 mia. kr. i 2009 til -6,3 mia. kr. i 2010 som følge af udskydelse af indbetalingstidspunkt og udbetaling af negativ skat i forbindelse med omlægningen af PAL-skatten, hvilket er fald på ca. 17,2 mia. kr.² I grove træk kan diskretionære ændringer tilskrives en reduktion i provenuet på ca. 56 mia. kr. De ikke-diskretionære forhold kan dermed tilskrives en stigning på ca. 14 mia. kr.

¹ Samlet set skønnes *Forårspakke 2.0* at reducere de offentlige finanser med omkring 9½ mia. kr. i 2010.

² Omlægningen af pensionsafkastbeskatningen skønnes at være neutral for statens indtægter over tid. I overgangsårene påvirkes statens indtægter dog af engangskompensationer for skattepligt af tidligere friholdte midler samt udskydelse af indbetalingstidspunkt.